

Jako jindy

Hana Zagorová

Jako jindy zdá se mi,
chrastí schránky v přízemí.
I dnes ráno přišla zpráva,
celý svět že vstává.
Ospalí se dívají z oken
prvních tramvají.

Jako jindy škrtnu sirkou,
kávu vařit dám.
Jako jindy v černé kávě
v příští chvíli
rozpustíš svůj sen.

Jako jindy vklouzne slunce
krajkou záclon do čtyř bílých stěn.
Jako jindy chci tě líbat,
ještě chvíli hladit po vlasech.
Jako jindy chci ti říkat,
vzbuď se, lásko,
už je na čase.

Jako jindy vzrůstá spěch,
město sténá v základech.

Kdekdo v autě zapíná si
bezpečnostní pásy.
Nervózní sbor klaksonů
překřičí tu zbytky snů,
sotva řekneš dobré ráno,
navíc není čas.

Jako jindy v černé kávě
jedním douškem
rozpustíš svůj sen.
Jako jindy vklouzne slunce
do čtyř k sobě přitulených stěn.

Jako jindy chci tě líbat,
jen tě zvolna hladit po vlasech.
Jako jindy chci ti říkat,
vzbuď se, lásko,
už je na čase.

Jako jindy dláždění zvukem
spěšné chůze zní.
Jako v proudu uschlé kvítí,
svět se někam řítí.

Jako jindy další den
nese náklad věčných změn
a já vím, že ani nám
se změny nevyhnou.

Jako jindy v černé kávě
jedním douškem
rozpustíš svůj sen.
Jako jindy vklouzne slunce

do čtyř k sobě přitulených stěn.

Jako jindy chci tě líbat,
jen tě zvolna hladit po vlasech.
Jako jindy chci ti říkat,
vzbuď se, lásko,
už je na čase.

Všechno bude zkrátka stejné,
jak to bylo asi tisíc let.
Bílé slunce, černá káva,
jenže dnes to bude naposled.

Všechno bude téměř stejné,

jako závěs odsunu ten klid.
Všechno bude téměř stejné
kromě mého přání
zase jít dál...